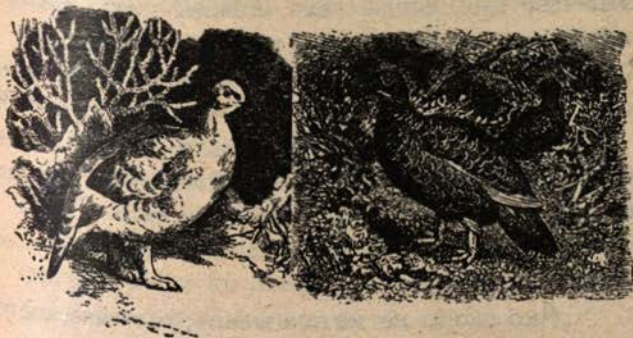

пѣстро е само по земята въ гората, дето се чернѣе сухото клонче, жълтѣе се тревата, сивѣе се мѣхътъ, кафяви сж миналогодишнитѣ листа и, сѣкашъ ръждиви се търкалятъ пожълтѣлитѣ листа, току-що паднали отъ дървото.

А ето че на есень малко по малко почватъ да капятъ сивокафявитѣ пера на яребицата; вмѣсто тѣхъ израстватъ нови, но вече съвсемъ бѣли.

Яребици

лѣте

Къмъ зимата пѣстрата яребица се превръща въ бѣла. Този костюмъ служи на яребицата като шапка невидимка.

Въ бѣло облѣкло лежи яребицата въ трапчинката на бѣлата снѣжна равнина. Весело се смѣе на небето слънчицето. Снѣжната равнина блести; блести и зимното облѣкло на нашата яребица. Отъ две крачки не можешъ я забележи. Нима такова облѣкло не е наистина за яребицата „шапка невидимка“?

